

Ο Αιτωλίας και Ακαρνανίας Δαμασκηνός για τους Αγίους και Μάρτυρες της Παλαιάς Διαθήκης

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας

Γραφείο Τύπου Ι.Μ.Α.Α.

Στον Ιερό Ναό του Αγίου Δημητρίου στη Νεάπολη Αγρίνιου χοροστάτησε στην ακολουθία του Όρθρου και προεξήρχε στην Αρχιερατική Θεία Λειτουργία την Κυριακή προ της Χριστού Γεννήσεως, 22 Δεκεμβρίου 2024, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνός.

Κηρύσσοντας τον θείο λόγο ανέφερε: «Βρισκόμαστε στην τελευταία Κυριακή, πριν την Γέννηση του Κυρίου μας. Λίγες ημέρες μας χωρίζουν από το σημαντικότερο γεγονός της ανθρώπινης ιστορίας. Τότε, δηλαδή, που ο Δημιουργός του σύμπαντος και ο Επουράνιος Πατέρας όλων των ανθρώπων γίνεται σαν κι εμάς και αναλαμβάνει να μας απαλλάξει από τις τραγικές συνέπειες του προπατορικού αμαρτήματος.

Ολοφώτεινη είναι η ημέρα των Χριστουγέννων που πλησιάζει. Αλλά και γεμάτη συγκίνηση, καθώς μέσα της κλείνει τις ομορφότερες παιδικές αναμνήσεις του καθενός μας. Τέτοιες ημέρες, τα παλαιότερα χρόνια, γυρνούσαν οι ναυτικοί και οι

ξενιτεμένοι για να γιορτάσουν, μαζί με τους αγαπημένους τους. Για όλους μας όμως, τότε αλλά και σήμερα, τέτοιες ημέρες επιστρέφουν στην μνήμη μας αγαπημένα πρόσωπα που δεν βρίσκονται πια μαζί μας, αλλά που πιστεύουμε ότι θα τα ξανασυναντήσουμε στο γιορταστικό δείπνο της Βασιλείας του Θεού.

Η σχέση μας, ως Χριστιανών, με τους Εβραίους έχει ορισμένα αντιφατικά χαρακτηριστικά. Από την μία, γνωρίζουμε πως ο Χριστός δέχτηκε το μίσος των Φαρισαίων, μίσος θανάσιμο, που τελικά Τον έστειλε στον σταυρό. Το ίδιο μίσος δέχτηκε και η πρώτη Εκκλησία, ιδιαίτερα μάλιστα ο Απόστολος Παύλος.

Από την άλλη, με πλήρη βεβαιότητα, αποδεχόμαστε πως ο λαός του Ισραήλ ανέλαβε την αποστολή να κρατήσει ζωντανή την πίστη του Ενός Θεού. Η Παλαιά Διαθήκη αποτελεί, μαζί με την Καινή Διαθήκη, αναπόσπαστο μέρος της Βίβλου και

από το στόμα του ίδιου του Χριστού ακούσαμε πως είναι επικατάρατος όποιος αθετήσει έστω και ένα ιώτα του Νόμου του Μωυσέως.

Σήμερα, ο Απόστολος Παύλος, Εβραίος στην καταγωγή, διώκτης στην αρχή και διωκόμενος κατόπιν μέχρι τέλους, μας αποκαλύπτει την αγάπη του για τους συμπατριώτες του. Με την προς Εβραίους επιστολή του, συμφιλιώνει τον υπερούσιο λαό της Παλαιάς Διαθήκης με τον νέο λαό του Θεού, την Εκκλησία.

Η Γέννηση του Χριστού, διδάσκει, δεν υπήρξε ένα ξαφνικό γεγονός αλλά ένα γεγονός που προαναγγέλθηκε ήδη από την πρώτη στιγμή της απομακρύνσεως του ανθρώπου από τον Παράδεισο. Με ενοχή, πόνο και θάνατο χάνουν οι Πρωτόπλαστοι τον Παράδεισο. Αλλά και με μία ελπίδα: Πως θα έρθει η στιγμή, κατά την οποία ο διάβολος θα χάσει την ισχύ του και ο θάνατος θα εξαφανιστεί

ενώπιον του Χριστού, της Πηγής της Ζωής. Ολόκληρη η Παλαιά Διαθήκη είναι ένας αγώνας να κρατηθεί αυτή η ελπίδα ζωντανή. Να μην χαθεί η πίστη στον Ένα και Μοναδικό Θεό. Να μην χαθεί το όραμα της αποκαταστάσεως της Βασιλείας του Θεού πάνω στην γη. Και ιδού! Στο πρόσωπο του Χριστού, η ελπίδα αυτή εκπληρώθηκε.

Ύμνο και εγκώμιο τιμής προς όλους εκείνους τους αγίους της Παλαιάς Διαθήκης, οι οποίοι με φρικτούς τρόπους μαρτύρησαν, δοκιμάστηκαν και θανατώθηκαν, για να κρατήσουν ζωντανή αυτή την πίστη και αυτή την ελπίδα αποτελεί η σημερινή αποστολική περικοπή. Μπορεί ο Παύλος, ως Χριστιανός, να βιώνει την χαρά της αποκαλύψεως του νεογέννητου Χριστού, τιμά όμως και εγκωμιάζει όλους εκείνους, οι οποίοι προετοίμασαν τον δρόμο προς το σπήλαιο της Βηθλεέμ. Εκεί, όπου ο άνθρωπος συμφιλιώθηκε με τον Πλάστη του και προσκύνησε την άπειρη αγάπη Του.

Όλη η Παλαιά Διαθήκη είναι γεμάτη αγιότητα. Πατριάρχες όπως ο Αβραάμ, Κριτές όπως ο Σαμψών, φλογεροί προφήτες όπως ο Σαμουήλ και τόσοι άλλοι, έβαλαν την πίστη πάνω απ' όλα, περιφρόνησαν τους ισχυρούς, απαρνήθηκαν τις μάταιες χαρές αυτής της ζωής, στερήθηκαν τα αγαπημένα τους πρόσωπα και, τέλος, βρήκαν θάνατο φρικτό, προκειμένου το όνομα του Θεού νε μείνει ζωντανό και η ελπίδα του ερχομού του Λυτρωτού να μην σβήσει.

Και ο Θεός, βλέποντας τον ζήλο και την πίστη τους, έμεινε κοντά στο ταλαιπωρημένο πλάσμα Του, ανανεώνοντας διαρκώς την υπόσχεσή Του. Μία υπόσχεση που κράταγε όρθιο τον Ισραήλ και τον έκανε να αψηφά τις διαρκείς δοκιμασίες, προσμένοντας το μεγάλο γεγονός. Και περισσότερο τους τιμά σήμερα ο Απόστολος Παύλος, διότι έφτασαν στον θάνατο χωρίς να δουν αυτό που τόσο

πολύ πόθησαν. Μήπως, άραγε, στα μάτια τους, φάνηκε ο Θεός αναξιόπιστος; Όχι, βέβαια! Τότε, γιατί αυτό συνέβη;

«Για να μην τελειωθούν χωρίς εμάς», αναφέρει σήμερα ο Απόστολος Παύλος. Και όπως υπέροχα ερμηνεύει ο ιερός Χρυσόστομος: «Δεν αδίκησε εκείνους αλλά ετίμησε εμάς. Διότι κι εκείνοι, εμάς, τους αδελφούς τους περίμεναν. Αφού όλοι είμαστε ένα σώμα, μεγαλύτερη χαρά νιώθουμε, στεφανωμένοι μαζί και όχι χωριστά».

Κάθε χρόνο τέτοια ημέρα, την Κυριακή πριν την Γέννηση του Χριστού, οι άγιοι και οι μάρτυρες της Παλαιάς Διαθήκης έρχονται να μας θυμίσουν και να μας διδάξουν πως ο ζήλος και η πίστη τους αποτελούν για μας, τα μέλη της Εκκλησίας του ενανθρωπίσαντος και αναστημένου Θεού, διαρκή πρόσκληση και διαρκές

υπόδειγμα. Μπορεί ο Θεός να φανερώθηκε στην γη, τα πάθη της ψυχής μας, όμως, μας στερούν την σχέση μας με τον Θεό. Συγχρόνως, οι αντίθεες δυνάμεις του κόσμου τούτου συνεχίζουν να αντιμάχονται την ελπίδα και το όραμα της επερχόμενης Βασιλείας.

Βεβαίως, οι επαγγελίες του Θεού, ούτε αναιρούνται, ούτε διαψεύδονται. Ο αγώνας όμως, προκειμένου αυτές να συνεχίσουν να αποτελούν για την ανθρωπότητα πηγή καρτερίας και ελπίδος, είναι συνεχής και δύσκολος. Γι' αυτό και ο Απόστολος Παύλος, σε άλλη περίπτωση, αναφέρει προς τους Κορινθίους: «Γνωρίζοντας, αδελφοί μου, αυτές τις υποσχέσεις, ας φανούμε αντάξιοι, καθαρίζοντας τους εαυτούς μας από κάθε μολυσμό στο σώμα και την ψυχή μας, βαδίζοντας τον δρόμο της αγιότητας με απόλυτη εμπιστοσύνη στον Θεό» (Β Κορ. 7,1).

Γι' αυτόν τον δρόμο της αγιότητας ακούσαμε σήμερα. Και ας αποτελέσει ο ύμνος του μεγάλου Αποστόλου προς τους μάρτυρες της Παλαιάς Διαθήκης αφορμή, ώστε να ενεργοποιηθεί το δικό μας φιλότιμο και να ενισχυθεί η πίστη μας στην πρόνοια, την αγάπη και την δύναμη του Θεού. Οι άγιοι και οι μάρτυρες, πριν και μετά την έλευση του Χριστού, ενωμένοι πλέον στην Βασιλεία των Ουρανών, μας ευλογούν και μας ενισχύουν. Γνωρίζουν πως ζούμε σε εποχές δύσκολες. Γνωρίζουν πως, συχνά, η ελπίδα φαίνεται να τρεμοσβήνει. Ατενίζουμε όμως τα πρόσωπά τους στις άγιες εικόνες τους, προσηλώνουμε το βλέμμα μας στις πληγές τους και η καρδιά μας γεμίζει με το επουράνιο φως του άστρου της Βηθλεέμ.

Ευγνωμονούμε τον Θεό που μας αξίωσε να γίνουμε μάρτυρες του ερχομού Του στην γη. Ποθεί η καρδιά μας να βρεθούμε πολίτες της επουράνιας Βασιλείας Του. Αναλαμβάνουμε την ευθύνη να σαλπίσουμε το θεόσταλτο άγγελμα της σωτηρίας στον σύγχρονο κόσμο. Ας βρεθούμε, λοιπόν, και φέτος ενωμένοι γύρω από την φάτνη του νεογέννητου Μεσσία και ας βαδίσουμε με θερμότερο ζήλο τον δρόμο της αγιότητας και της μαρτυρίας».

Πριν την απόλυση της Θείας Λειτουργίας, ο Σεβασμιώτατος εξέφρασε τη χαρά του γιατί ιερούργησε στην Ενορία της Νεαπόλεως, που αποτελεί μια από τις πλέον ζωντανές Ενορίες της Ιεράς Μητροπόλεως, όπου

εκκλησιάζονται πάρα πολλές νέες οικογένειες με πολλά μικρά παιδιά και επιτελείται ένα αξιόλογο ποιμαντικό έργο.

Ευχαρίστησε και επήνεσε τον Εφημέριο της Ενορίας, Πρωτοπρεσβύτερο Δημήτριο Πατσιαλό, λέγοντας, ότι «ο π. Δημήτριος είναι ένας εκ των εκλεκτών συνεργατών μου, συναντιλήπτορας και συνοδοιπόρος στην Επισκοπική μου διακονία. Χαίρομαι, γιατί κάτω από το πετραχήλι του αναπαύονται εκατοντάδες νέοι άνθρωποι και είμαι σίγουρος, ότι τους νουθετεί και τους καθοδηγεί με την πνευματική του ωριμότητα. Χαίρομαι, γιατί αυτή η Ενορία είναι η πλέον ζωντανή Ενορία της τοπικής μας Εκκλησίας. Περισσότερα από 20 παιδιά διηκόνησαν το Ιερό Βήμα. Πολλές οικογένειες μαζί με τα παιδιά τους εκκλησιάστηκαν σήμερα και είναι χαρά για τον Επίσκοπό να βλέπει το έργο μιας Ενορίας να αυξάνει και να προάγεται, διότι μέσα σε κάθε ζωντανή Ενορία τελείται έργο Θεού και διασώζεται η πίστη μας, η παράδοση μας, αλλά ταυτόχρονα είναι η εγγύηση και ενός ελπιδοφόρου μέλλοντος».

Επίσης, ευχαρίστησε όλους τους συνεργάτες του ενοριακού έργου, τους εκκλησιαστικούς επιτρόπους και τους ιεροψάλτες. Ιδιαίτέρως αναφέρθηκε στον Λαμπαδάριο του Ναού, κ. Κωνσταντίνο Καντάνη, Διευθυντή της Σχολής Βυζαντινής Μουσικής της Ιεράς Μητροπόλεως στο Αγρίνιο.

Ολοκληρώνοντας προέτρεψε τους πιστούς: «Σας παρακαλώ όλους να παραμείνετε μέσα στην αγία μας Εκκλησία, να γεύεστε τους καρπούς του Αγίου Πνεύματος μέσα από τις Ενοριακές αυτές δράσεις, να εφαρμόζετε τον λόγο του Θεού, να δυναμώνετε την πίστη σας και να παραμένετε πάντοτε με την ελπίδα της Γεννήσεως του Χριστού μέσα στις καρδιές σας. Χρόνια πολλά και ευλογημένα. Καλά και ευλογημένα Χριστούγεννα»

Γραφείο Τύπου Ι.Μ.Α.Α.

Αμέσως μετά τα παιδιά των Κατηχητικών Σχολείων της Ενορίας έψαλλαν τα παραδοσιακά κάλαντα στον Σεβασμιώτατο, ο οποίος τα ευλόγησε και τους μοίρασε αναμνηστικά δώρα.

Γραφείο Τύπου Ι.Μ.Α.Α.

